

Vigo

26-abril
1951

Dr. D. Luis Bobis
Montevideo

Meu querido amigo: Fai tempo que tinha mentes de che escribir. Diversos motivos vivieron agravando o meu propósito. De todos os reitos, certo que desde que nos separamos - i cantos anos van aló? - non deixei de seguir os teus pasos. Sempre andava preocupado pol-a tua sorte. Non en balde che debo favores de amizade e orientación, n-agüiles tempos universitarios. i Lembraste? Por tua mui, por tu irmán Alfonso, por amigos comuns, preceusei decote enteirarme dos teus rumbos. Agora Bita, infórmame adiós, e cemillame que en tantos anos non te perdiu unha de vista. A tua actitude frente ás nosas cousas preocupábase, e sentíame aneiso de saber o que facías.

Tu vivo unha vida abondo descurtada, mergullado nun ritmo frétil de traballo, sin apenas compensación. Todo parece afundido arredor dum. Se non acerta a atopar en accidentes. Passaron os anos, e siguen pasando, nun total fracaso persoal. Sois unha fe galega, n-iste pequeno mundo noso, soxén a un m-ista realidade abraçante, carregada de escepticismo e desencanto. Muitas veces teno matinado na idea de vivir, como vos, a vida de emigración. Pero sinto un absurdo tremor por me afastar de Galicia. Os pesares de iste isolamento, de iste aturar dia a dia unha docencia espiritual, da que cecais non vos decatades ben, costame muito rebellar as amarras. Ainda quedan algúns amigos, bandeados como nun pol-a circunstancia. Pero bô é que haxa xentes limpas e xenerosas, capaces de sortear con entereza o revoltoso baldordo que nos asolaga.

Nos minutos, poucos por certo, que podemos festejar ó traballo unilateral e abafante que hai que realizar pra vivir, facemos o labor cultural que nos é posible facer. Demos cometo, con esforzo, a unha obra de edición que coñadous de interés. Iniciámola con unha "Antífona de Cantiga" de Cabanillas. Pero o primordial son uns Cadernos trimestrais que andamos a facer. O primeiro xa saiu. Por corres ordinario remeséchelle un exemplar hai varios días. Importante muito que nos dás a tua opinión sobre a tua orientación e contido. Tamén me importa grandemente que me mandes un ensaio tuyo pra un próximo número. i Des algúns

incosamente pra non facelo? Deixo a espranta de que á vista
da publicación e das xentes que a redactámos, quere-ás sumate
á nosa empresa.

Te manda máis po hoxe. Recibe a forte e cordial apertu
de sempre, do teu vello amigo

Miguel